

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010313
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3817010313.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 06. 09. 2017 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému V. E.

rozhodol:

Obžalovaný V. E., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom Q. K., G. V. XXXX, t. č. vo výkone trestu

je vinný, že:

dňa XX. XX. XXXX asi o XX:XX h v B., okres X., na autobusovej zastávke s názvom "G." na X. ulici, po tom, čo poškodený B. Q. zaspal, mu z ľavého vrecka nohavíc odcudzil mobilný telefón zn. Q. Galaxy bližšie nezisteného typu v hodnote XX,- euro a z vaku, ktorý mal poškodený pri sebe, mu odcudzil tableť zn. U. K. A, X.X E., výrobného čísla XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 185,- euro, čím spôsobil poškodenému B. Q. škodu odcudzením vo výške 225,- euro, pričom skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 47/2015 z 25. 05. 2015, právoplatným dňa 25. 05. 2015, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

t e d a:

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a čin spáchal, hoci bol za taký čin v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

t ý m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona

a z a t o s a

o d s u d z u j e:

Podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania z 24. 01. 2017, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Vypočul svedka Q., znalkyňu F. F., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil zápisnicu o trestnom oznámení číslo listu 1 - 2, uznesenie číslo listu 78, potvrdenie číslo listu 79, rozsudok číslo listu 82 - 85, register trestov číslo listu 167 - 169, 266 - 268, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 170 - 171, správu číslo listu 176, upozornenie číslo listu 177 - 178, úradný záznam číslo listu 264, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza č. 3T 145/2016 a č. 3T 47/2015.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní, okrem iného, uviedol, že koncom minulého roka išiel mestom Prievidza a stretol na autobusovej stanici pred Mcdonaldom nejakého chalana, tento bol povracaný, mal pri sebe krabicu vína. Tento sa mu prihovoral, či nemá cigaretu. Povedal, že nemá, išiel kúpiť cigarety a tiež bagetu na čerpaciu stanicu Shell. Povedal, že takého človeka ešte nestretol a tento mu dal ako dar jeho telefón, on mu dal bagetu a 6 cigariet. Telefón ani nechcel, ale ten chalan mu povedal, že ak si ho nevezme, urazí sa. Telefón si zobral a išiel domov, to bolo všetko čo sa stalo. Nevidel u toho chalana, poškodeného, žiaden tablet. Na otázku vyšetrovateľa, či mu dal poškodený tablet uviedol, že asi áno, nemá ho doma, nechce klamať, nepamätá si to presne. Nevie si vysvetliť prečo poškodený tvrdí, že mu odcudzil obe tieto veci. Na otázku uviedol, že poškodený hovoril, že má ísť na vyšetrenie na psychiatriu, do Bojníc. V tej dobe bol poškodený značne pod vplyvom alkoholu, keď zjedol bagetu, znovu zvracal.

Svedok Q., okrem iného, uviedol, že s obžalovaným sa stretol na čerpacej stanici Shell. Predtým bol v reštaurácii, dal si asi päť pív. Taktiež vypil nejaký tvrdý alkohol. Odtiaľ išiel na čerpaciu stanicu Shell. Stretol tam obžalovaného, vypýtal si cigaretu, poznal ho z videnia. Obžalovaný si požičal od neho telefón, zavolať si, potom mu telefón vrátil. Taktiež mu ukázal tablet, tento vytiahol z vaku, chcel sa pochváliť. Obžalovaný mu potom ponúkol, či nepôjde k nemu do Bojníc, prespať. Súhlasil s tým, pešo sa vybrali do Bojníc. X. zastávke "G." obžalovaný povedal, že je unavený, že si potrebuje oddýchnuť. Sadli si tam na zastávke, obžalovaný si ľahol, on si sadol na lavičku. Potom zadriemal, keď sa zobudil, zistil, že nemá vo vrecku telefón, z vaku zmizol tablet. Obžalovaného videl utekať niekde smerom na nemocnicu v Bojniciach. Potom išiel autobusom okolo 06:00 hodine domov, mal preukážku na autobus. Doma si dal kávu a išiel vec nahlásiť na políciu. Na otázku prokurátorky uviedol, že nepopiera, že v čase stretnutia s obžalovaným mal dosť vypité. Na otázku ako si vysvetľuje tvrdenie obžalovaného, že tie veci obžalovanému dal, uviedol, že veci mu nedal. V žiadnom prípade veci v takej hodnote by obžalovanému nedal za cigarety. Podľa jeho názoru na zastávke v Bojniciach zaspal na dobu 10 - 20 minút. Necítil žiadne ošahávanie obžalovaným. V čase, keď videl odchádzať obžalovaného v Bojniciach, vedel už že nemá telefón, že nemá tablet zistil neskôr. Po obžalovanom nekričal. Potom išiel aj do nemocnice, mal tam stacionár. Keďže sestrička povedala, že je málo hodín, išiel domov a potom išiel na políciu. Odvtedy sa s obžalovaným nestretol. Obžalovaného poznal len z videnia. V čase skutku obžalovaný nebol opitý. Pripadal byť čulý. V čase stretnutia s obžalovaným nemal pri sebe krabicu vína. Na žiadosť prokurátorky poškodený povedal do očí obžalovaného, že tomuto určite nedaroval tie veci. Vzápätí obžalovaný povedal do očí poškodeného, že tento mu tie veci daroval. Na otázku prokurátorky poškodený uviedol, že v čase skutku bol jeho zdravotný stav dobrý, chodieval na injekcie, bral lieky. V čase keď požíval alkohol, lieky nebral. V čase keď prišiel s obžalovaným na zastávku, iná osoba tam nebola. Na otázku obhajcu uviedol, že lieky užíva večer. Večer pred skutkom išiel do Prievidze pred 19:00 hodinou. Stacionár je doliečovacie centrum. Je to dobrovoľné. Bývalo to dvakrát do týždňa, chodieval tam preto aby niekam chodil, aby nebol stále doma. Keď sa zobudil na zastávke, obžalovaný bol vzdialený 100 - 150 metrov. Nepamätá si, či tento mal niečo v ruke. Na otázku prokurátorky uviedol, že vtedy mal oblečené rifle. Nepamätá si čo mal oblečené obžalovaný, mal so sebou nejakú tašku, vak. Obžalovaného spoznal v nemocnici, kde tento bol navštíviť strýka V. B.. V priebehu skutku túto skutočnosť obžalovanému povedal. Na čerpacej stanici Shell nemal žalúdočné problémy. V čase skutku bol prepustený za psychiatriu v Bojniciach 2 - 3 mesiace. Na otázku samosudcu, že podľa znalkyne, čo uviedla v znaleckom posudku, bol prepustený týždeň predtým, uviedol že je to možné. V súčasnosti sa cíti dobre, pravidelne berie lieky. Po prepustení z nemocnice, ráno po skutku, išiel na stacionár už asi tretíkrát. Chodieval tam v utorok a v stredu. Na otázku obhajcu uviedol, že chodieval asi dvakrát do týždňa na pivo. Zvykol si dať asi zo päť pív.

Znalkyňa F. F., okrem iného, na otázku obhajcu uviedla, že pokiaľ niekto trpí druhotným alkoholizmom, čo sa týka poškodeného, tento bol duševne chorý jedinec, bol liečený a je liečený. V prípade druhotného alkoholizmu byť duševne chorý jedinec nemal požívať alkohol. Nie vždy to však duševne chorý jedinec zvládne. V prípade, že alkohol požíva zhoršuje to prognózu duševnej choroby. Poškodený trpí paranoidnou schizofréniou, v čase posudzovania bol v stave sociálnej remisie. V prípade, že duševne chorý požíje alkohol, je rozdiel v akom množstve alkohol požil. Takýto jedinec môže mať výpadok pamäťových schopností, ale nemusí mať. Nedá sa však jednoznačne povedať že, ak takýto jedinec požíje 5 - 6 pív, nič si nepamätá. Záleží aj na tom, či ten jedinec konkrétne povie, že mal výpadok pamäti, alebo nie. Keď vypočúvala v tejto trestnej veci poškodeného, nemal tendenciu klamať. Skutočnosti, ktoré sa odohrali v tejto veci, poškodený je schopný si zapamätať. Na otázku samosudcu uviedla, že na záveroch v znaleckom posudku na obžalovaného na čísle listu 104 - 120, zotráva. Taktiež zotráva na záveroch znaleckého posudku v prípade poškodeného, posudok sa nachádza na čísle listu 147 - 166. Pamätanie si určitých udalostí závisí od toho aké dôležité tieto udalosti pre nás sú. Dôležitejšie zážitky si pamätáme dlhšie a dobre. Na otázku samosudcu uviedla, že v prípade obžalovaného uviedla v znaleckom posudku, že ovládacie schopnosti tohto v čase skutku boli znížené v podstatnej miere, zotráva na tomto v stanovisku. Jeho rozpoznávacie schopnosti nie sú tak oslabené, že by nevedel čo robí, avšak ovládacie schopnosti sú podstatne znížené. Preto mu navrhla ústavnú psychiatrickú liečbu, mal by byť skúmaný v rovine spôsobilosti na právne úkony.

Na čísle listu 1 - 2 sa nachádza trestné oznámenie poškodeného, ktoré podal na Obvodnom oddelení PZ Prievidza dňa 26. 10. 2016 o 08:30 hodine, teda bezprostredne po spáchaní trestnej činnosti.

Na čísle listu 78 sa nachádza zápisnica o vydaní veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku z ktorého vyplýva že obžalovaný dňa 27. 10. 2016 o 11:10 hodine vydal polícii mobilný telefón Samsung poškodeného.

Na čísle listu 79 sa nachádza písomné potvrdenie z ktorého vyplýva, že hodnota odcudzeného mobilného telefónu poškodeného ku dňu 26. 10. 2016 bola 40,- euro, hodnota odcudzeného tabletu bola 185,- euro.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 3T 47/2015 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 25. 05. 2015, právoplatným dňa 25. 05. 2015 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona mu bolo uložené ochranné ústavné psychiatrické liečenie. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Martin č. 23 Nt 40/2016 zo dňa 23. 06. 2016, právoplatným dňa 23. 06. 2016, bolo podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku, zmenené ústavné psychiatrické liečenie obžalovaného, ktorému bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 47/2015 zo dňa 25. 05. 2015, právoplatný dňa 25. 05. 2015, na ochranné ambulantné psychiatrické liečenie.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza č. 3T 145/2016 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 13. 03. 2017, právoplatným dňa 19. 04. 2017, bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 28 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 3T 47/2015 zo dňa 25. 05. 2015, právoplatný dňa 25. 05. 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku, ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a čin spáchal, hoci bol za taký čin v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Je potrebné uviesť, že aj keď obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti, pričom nepopieral, že v rozhodnej dobe sa stretol s poškodeným, uviedol že poškodený mu daroval mobil, ku tabletu sa vyjadriť nevedel; obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku priamo usvedčuje výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní. Je možné konštatovať, že

táto výpoveď v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. V tomto smere treba poukázať na tú skutočnosť, že poškodený v priebehu 2,5 hodiny oznámil krádež, ktorú spáchal obžalovaný polícii, obžalovaný krátko po oznámení trestnej činnosti poškodeným dňa 27. 10. 2016 vydal polícii odcudzený mobil. Všetky tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že to bol obžalovaný kto sa dopustil krádeže mobilu a tabletu poškodeného. V súvislosti s vieryhodnosťou výpovede poškodeného, ktorý je psychiatrickým pacientom, treba poukázať na výpoveď znalkyne MUDr. F. na hlavnom pojednávaní, na to, že skutok krádeže sa stal krátko po tom ako bol poškodený v dobrom zdravotnom stave prepustený z nemocnice. Všetky tieto skutočnosti viedli súd k tomu, že považuje výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní, ale tiež aj v prípravnom konaní za vieryhodné a zároveň usvedčujúce obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov z 19. 07. 2017 bolo doteraz desaťkrát súdne trestaný, naposledy vyššie konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T 145/2016 zo dňa 13. 03. 2017, právoplatným dňa 19. 04. 2017. Správa z výkonu trestu vyznieva kladne, celkove šesťkrát bol postihnutý v priestupkovom konaní.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V nadväznosti na to, pri existencii jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), súd za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za primeraný a dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním obdobnej trestnej činnosti. Súd použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona z toho dôvodu že odsudzoval páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Podľa názoru súdu vzhľadom na stanovisko znalkyne MUDr. F. na hlavnom pojednávaní, že ovládacie schopnosti obžalovaného v čase skutku boli podstatne znížená, je možné konštatovať, že spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti. Súd zároveň, aj vzhľadom na návrh znalkyne MUDr. F. v znaleckom posudku, zároveň uložil podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (páchatel' spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode nebezpečný), ochranné ústavné psychiatrické liečenie. Súd zároveň v rámci adhézneho konania rozhodol o povinnosti obžalovaného uhradiť poškodenému škodu za odcudzený tablet vo výške 185,- euro. Výška škody v konaní bola poškodeným riadne uplatnená a výška škody v konaní bola riadne preukázaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.